

Υπόθεση C-8/24

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

9 Ιανουαρίου 2024

Αιτούν δικαστήριο:

Visoki kazneni sud Republike Hrvatske (Κροατία)

Ημερομηνία της διατάξεως του αιτούντος δικαστηρίου:

4 Οκτωβρίου 2023

Εκκαλούσα:

D. d.o.o.

Λοιποί διάδικοι:

Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu

[...]

Το Visoki kazneni sud Republike Hrvatske (ποινικό εφετείο της Δημοκρατίας της Κροατίας), εκδικάζοντας τις εφέσεις του εισαγγελέα και της D. d.o.o., εταιρίας με έδρα στο Ζ., οι οποίες ασκήθηκαν κατά της απόφασης του Županijski sud u Zagrebu (περιφερειακού δικαστηρίου Ζάγκρεμπ, Δημοκρατία της Κροατίας) της 25ης Νοεμβρίου 2022, υποβάλλει, σύμφωνα με το άρθρο 267 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΣΛΕΕ),

ΑΙΤΗΣΗ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ
(ανωνυμοποιημένο κείμενο)

I Στοιχεία του αιτούντος δικαστηρίου:

Αιτούν δικαστήριο: Visoki kazneni sud Republike Hrvatske (ποινικό εφετείο της Δημοκρατίας της Κροατίας)

[...]

II Διάδικοι της κύριας δίκης:

1. Η εμπορική εταιρία D. d.o.o. με έδρα στο Z., ΔτΚ (Δημοκρατία της Κροατίας) [...]

[...]

2. Η Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu (περιφερειακή εισαγγελία Ζάγκρεμπ, Δημοκρατία της Κροατίας), αρχή αρμόδια να ζητήσει την καταχώριση και επικύρωση της απόφασης δήμευσης που εξέδωσε το Okrožno sodišče v Mariboru [περιφερειακό δικαστήριο Μάριμπορ, Δημοκρατία της Σλοβενίας].

[...]

III Αντικείμενο και πραγματικά περιστατικά της κύριας δίκης

a) *Αντικείμενο της κύριας δίκης*

- 1 Το Visoki kazneni sud Republike Hrvatske (ποινικό εφετείο της Δημοκρατίας της Κροατίας) εκδικάζει τις εφέσεις του εισαγγελέα και της εμπορικής εταιρίας D. d.o.o. κατά της απόφασης του Županijski sud u Zagrebu (περιφερειακού Δικαστήριο Ζάγκρεμπ)¹, με την οποία αναγνωρίστηκε η απόφαση δήμευσης που περιέχεται στην απόφαση του Okrožno sodišče v Mariboru [περιφερειακού δικαστηρίου Μάριμπορ, ΔτΣ (Δημοκρατία της Σλοβενίας)]². Η απόφαση δήμευσης αφορά μετοχές εκδόσεως της L.Z. d.d., οι οποίες τυγχάνουν προσωρινά δεσμευμένες με σκοπό τη διασφάλιση της δυνατότητας δήμευσής τους ως προϊόντων εγκλήματος.
- 2 Ειδικότερα, η ΔτΣ (Δημοκρατίας της Σλοβενίας), και συγκεκριμένα το Okrožno sodišče v Mariboru (περιφερειακό δικαστήριο Μάριμπορ) διαβίβασε στην Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu (περιφερειακή εισαγγελία Ζάγκρεμπ) πιστοποιητικό δήμευσης (στο εξής: πιστοποιητικό) του άρθρου 14 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1805 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Νοεμβρίου 2018, σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης (στο εξής: κανονισμός), συνοδευόμενο από μετάφραση του εισαγωγικού μέρους, του διατακτικού και αποσπάσματος από το σκεπτικό της πρωτοβάθμιας δικαστικής απόφασης που περιείχε την απόφαση δήμευσης, καθώς και από μετάφραση του εισαγωγικού μέρους και του διατακτικού της δευτεροβάθμιας απόφασης, με την οποία απορρίφθηκε η ασκηθείσα κατά της

¹ Απόφαση του Županijski sud u Zagrebu (περιφερειακού Δικαστήριο Ζάγκρεμπ) της 25ης Νοεμβρίου 2022. [...]

² Απόφαση του Okrožno sodišče v Mariboru (περιφερειακού δικαστηρίου Μάριμπορ, Δημοκρατία της Σλοβενίας) της 27ης Μαΐου 2020 [...], η οποία επικυρώθηκε με την απόφαση του αρμόδιου εφετείου της Δημοκρατίας της Σλοβενίας της 24ης Νοεμβρίου 2021. [...]

πρωτοβάθμιας απόφασης έφεση και δυνάμει της οποίας η απόφαση δήμευσης κατέστη τελεσίδικη³. Στη συνέχεια, η Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu (περιφερειακή εισαγγελία Ζάγκρεμπ) ζήτησε από το Županijski sud u Zagrebu (περιφερειακό δικαστήριο Ζάγκρεμπ) την αναγνώριση και εκτέλεση της απόφασης δήμευσης.

- 3 Κρίνοντας επί της έφεσης, το αιτούν δικαστήριο διερωτήθηκε κατά πόσον τα περιουσιακά στοιχεία, τα οποία αφορά η απόφαση δήμευσης, εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού, σύμφωνα με το άρθρο 2, σημείο 3, αυτού, καθώς και κατά πόσον έγιναν σεβαστά τα κατοχυρωμένα στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), δικαιώματα του προσώπου που θίγεται από την απόφαση δήμευσης, η παραβίαση των οποίων, σύμφωνα με το άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχείο η', του κανονισμού, μπορεί σε εξαιρετικές περιπτώσεις να αποτελέσει λόγο άρνησης της αναγνώρισης και εκτέλεσης απόφασης δήμευσης, όπως λεπτομερέστερα θα εξηγηθεί στη συνέχεια.

β) Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών της κύριας δίκης

Πληροφορίες που περιέχονται στο πιστοποιητικό δήμευσης:

- 4 Από το πιστοποιητικό προκύπτει ότι το Okrožno sodišče v Mariboru (περιφερειακό δικαστήριο Μάριμπορ) εξέδωσε απόφαση δήμευσης⁴, με την οποία διέταξε τη δήμευση 31.669 μετοχών εκδόσεως της L.Z. d.d. και κυριότητας της εμπορικής εταιρίας D. d.o.o., με έδρα στο Ζ., οι οποίες τηρούνταν σε λογαριασμό της καταπιστευτικής διαχειρίστριας H.V. d.d., καθώς και 25.250 μετοχών εκδόσεως και κυριότητας των ίδιων προσώπων, οι οποίες τηρούνταν σε λογαριασμό της καταπιστευτικής διαχειρίστριας P.B. d.d. (ήτοι συνολικά 56.919 μετοχών εκδόσεως της L.Z. d.d.).
- 5 Στο εν λόγω πιστοποιητικό, το Okrožno sodišče v Mariboru (περιφερειακό δικαστήριο Μάριμπορ) χαρακτήρισε τις μετοχές εκδόσεως της L.Z. d.d. ως προϊόντα ποινικού αδικήματος [...] κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 3, στοιχείο α', του κανονισμού, καθώς και ως περιουσιακά στοιχεία που υπόκεινται σε δήμευση [...] χωρίς τελεσίδικη καταδικαστική απόφαση [...] κατόπιν διαδικασίας για ποινικό αδίκημα, κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 3, στοιχείο δ', του κανονισμού.
- 6 Στο τμήμα ΣΤ του πιστοποιητικού, το Okrožno sodišče v Mariboru (περιφερειακό δικαστήριο Μάριμπορ) επισήμανε ότι η απόφαση δήμευσης, την οποία εξέδωσε,

³ Η Δημοκρατία της Κροατίας έχει υποβάλει δήλωση σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 2, του κανονισμού, στην οποία αναφέρει ότι, όταν της διαβιβάζεται πιστοποιητικό δήμευσης με σκοπό την αναγνώριση και εκτέλεση απόφασης δήμευσης, η αρχή έκδοσης οφείλει να διαβιβάζει την πρωτότυπη απόφαση δήμευσης ή αντίγραφο της μαζί με το πιστοποιητικό δήμευσης.

⁴ Απόφαση δήμευσης του Okrožno sodišče v Mariboru (περιφερειακού δικαστηρίου Μάριμπορ) της [...] 27^{ης} Μαΐου 2020, η οποία κατέστη τελεσίδικη στις 22 Δεκεμβρίου 2021.

αφορά τα αδικήματα της καταδολίευσης δανειστών⁵ και της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες⁶, σημειώνοντας, για το δεύτερο από αυτά, την αντίστοιχη επιλογή από τον κατάλογο του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (νομιμοποίηση προϊόντων εγκλήματος).

6.1. Ειδικότερα, από τη διεξαχθείσα ενώπιόν του αποδεικτική διαδικασία, το Okrožno sodišče v Mariboru (περιφερειακό δικαστήριο Μάριμπορ) διαπίστωσε ότι συνέτρεξαν όλα τα κατά νόμο στοιχεία του αδικήματος της καταδολίευσης δανειστών καθώς, στη διάρκεια του Ιουνίου 2013, ο J.T., υπό την ιδιότητά του ως τύποις διευθυντή της υπό πτώχευση εταιρίας I.J.S. d.d. και ακολουθώντας οδηγίες του D.R., ο T.V., διευθυντής της εταιρίας V.K. d.o.o., και ο D.K., διευθυντής της εταιρίας M. d.o.o., προέβησαν σε μια σειρά από δικαιοπραξίες με σκοπό την εξαπάτηση και τη βλάβη των δανειστών της εταιρίας I.J.S. d.d.. Για τους σκοπούς της παρούσας διαδικασίας, κρίσιμο είναι το γεγονός ότι το Okrožno sodišče v Mariboru (περιφερειακό δικαστήριο Μάριμπορ) δέχτηκε ότι, συνεπεία των ανωτέρω, η V.K. d.o.o. απέκτησε απαιτήσεις της εταιρίας I.J.S. καθώς και 56.919 μετοχές εκδόσεως της L.Z., οι οποίες ασφάλιζαν μία από τις απαιτήσεις αυτές και οι οποίες, μέχρι την αύξηση κεφαλαίου της εταιρίας το 2018, αντιπροσώπευαν το 53,57% του μετοχικού κεφαλαίου της, το οποίο ωστόσο δεν είχε καταβληθεί πραγματικά, παρά μόνον είχε αναληφθεί η υποχρέωση καταβολής του σύμφωνα με τις συναφθείσες συμβάσεις. Με τον τρόπο αυτό προκλήθηκε σημαντική ζημία στις δανείστριες της εταιρίας I.J.S., ήτοι στις εταιρίες Z.E. H και Z.D.H. d.d.

6.2. Το Okrožno sodišče v Mariboru (περιφερειακό δικαστήριο Μάριμπορ) επισήμανε ότι στη συνέχεια υπήρξε περαιτέρω διάθεση των μετοχών εκδόσεως της L.Z. d.d. με σκοπό την απόκρυψη της προέλευσής τους. Πιο συγκεκριμένα, τον Ιούλιο του 2013, ο J.T., διευθυντής της εταιρίας I.J.S., τελώντας υπό τις οδηγίες του D.R., και ο D.R., διευθυντής της εταιρίας D. d.o.o., συνήψαν σύμβαση με την οποία η εταιρία I.J.S. πούλησε στην εταιρία D. d.o.o. απαίτηση κατά της εταιρίας V.K. Την ίδια ημέρα, ο D.R., διευθυντής της εταιρίας D. d.o.o., και ο T.V., διευθυντής της εταιρίας V.K., συνήψαν σύμβαση πώλησης μετοχών, με την οποία η εταιρία V.K. πούλησε 56.919 μετοχές εκδόσεως της L.Z. d.d. στην εταιρία D. d.o.o., η οποία, αντί της καταβολής τιμήματος για την πώληση, αναδέχτηκε χρέος της εταιρίας V.K. προς την εταιρία I.J.S.

6.3. Το Okrožno sodišče v Mariboru (περιφερειακό δικαστήριο Μάριμπορ) διαπίστωσε ότι οι επίμαχες μετοχές εκδόσεως της L.Z. είχαν δεσμευτεί προσωρινά, αλλά ότι στη διάρκεια μιας σύντομης περιόδου (16 Σεπτεμβρίου – 20 Οκτωβρίου 2014), κατά την οποία οι μετοχές δεν ήταν δεσμευμένες –και συγκεκριμένα στις 13 Οκτωβρίου 2014– μεταφέρθηκαν σε καταπιστευτικούς

⁵ Το αδίκημα της καταδολίευσης δανειστών προβλέπεται στο άρθρο 227, παράγραφος 2, του KZ-1 (ποινικού κώδικα).

⁶ Το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες προβλέπεται στο άρθρο 245, παράγραφος 3, σε συνδυασμό με την παράγραφο 1, του KZ-1 (ποινικού κώδικα).

λογαριασμούς, με αποτέλεσμα να καταστεί αδύνατη η ταυτοποίηση των πραγματικών δικαιούχων τους.

6.4. Το Okrožno sodišče v Mariboru (περιφερειακό δικαστήριο Μάριμπορ) έκρινε ότι όλα τα εμπλεκόμενα πρόσωπα, με εξαίρεση τον J.T., ο οποίος μόνον τύποις υπήρξε διευθυντής μιας από τις εταιρίες, είχαν επίγνωση των πράξεων τους και του παράνομου χαρακτήρα αυτών, ότι τις τέλεσαν με πρόθεση, καθώς και ότι αποδείχτηκε η συνδρομή των στοιχείων τόσο της αντικειμενικής όσο και της υποκειμενικής υπόστασης των προαναφερόμενων αδικημάτων.

6.5. Το Okrožno sodišče v Mariboru (περιφερειακό δικαστήριο Μάριμπορ) σημείωσε, περαιτέρω, ότι η δήμευση των προϊόντων των παραπάνω αδικημάτων διατάχθηκε κατόπιν αιτιολογημένου αιτήματος του εισαγγελέα, το οποίο διατύπωσε στην τελική αγόρευσή του στο πέρας μιας εκτενούς αποδεικτικής διαδικασίας.

7 Στο τμήμα Η του πιστοποιητικού, το Okrožno sodišče v Mariboru (περιφερειακό δικαστήριο Μάριμπορ) επισήμανε ότι ο εκπρόσωπος της εταιρίας D. d.o.o., Z.Z., εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη.

7.1. Το Okrožno sodišče v Mariboru (περιφερειακό δικαστήριο Μάριμπορ) εξήγησε, ακόμη, ότι εξέτασε τον Z.Z. κατά την επ' ακροατηρίου διαδικασία και του υπέδειξε, σύμφωνα με το άρθρο 500 του ZKP (κώδικα ποινικής δικονομίας), ότι κατέθετε σε σχέση με την πιθανή δήμευση προϊόντων εγκλήματος που είχαν αποκτηθεί από άλλο πρόσωπο (την εταιρία D. d.o.o.) καθώς και ότι είχε δικαίωμα να προσκομίσει αποδεικτικά μέσα στο πλαίσιο του προσδιορισμού των προϊόντων αυτών και να υποβάλει ερωτήσεις με την άδεια της διευθύνουσας τη συζήτηση, τον ενημέρωσε δε συγκεκριμένα για το ενδεχόμενο δήμευσης, ως προϊόντων εγκλήματος, 56.919 μετοχών εκδόσεως της L.Z.

7.2. Το Okrožno sodišče v Mariboru (περιφερειακό δικαστήριο Μάριμπορ) μνημονεύει ότι στο πλαίσιο της κατάθεσής του, ο Z.Z. δήλωσε ότι γνώριζε για την επιβληθείσα προσωρινή δέσμευση, ότι κατά την άποψή του αυτή στερείτο βάσεως και ότι για τον λόγο αυτό είχε ήδη ασκήσει, μέσω του δικηγόρου του, το κατάλληλο ένδικο μέσο ενώπιον του Županijski sud u Zagrebu (περιφερειακού δικαστηρίου Ζάγκρεμπ), ωστόσο ανεπιτυχώς. Δήλωσε επίσης την πρόθεσή του να ασκήσει έφεση σε περίπτωση δήμευσης των μετοχών.

7.3. Το Okrožno sodišče v Mariboru (περιφερειακό δικαστήριο Μάριμπορ) επισήμανε, περαιτέρω, ότι είχε επιδώσει στην εταιρία D. d.o.o. αποσπάσματα της απόφασής του της 27ης Μαΐου 2020 η οποία περιείχε την απόφαση δήμευσης (το εισαγωγικό μέρος της δικαστικής απόφασης, το διατακτικό της και απόσπασμα του σκεπτικού της σχετικά με τα προς δήμευση προϊόντα εγκλήματος, καθώς και τη μνεία του διαθέσιμου ενδίκου μέσου) συνοδευόμενη από μετάφρασή τους στα κροατικά, και ότι η εταιρία έλαβε την απόφαση στις 13 Οκτωβρίου 2020, χωρίς να ασκήσει σχετική έφεση.

7.4. Η απόφαση του Okrožno sodišče v Mariboru (περιφερειακού δικαστηρίου Μάρμπορ) κατέστη τελεσίδικη στις 22 Δεκεμβρίου 2021, οπότε επικυρώθηκε με απόφαση του αρμόδιου εφετείου. Η εφετειακή απόφαση επιδόθηκε στην εταιρία D. d.o.o. στις 12 Ιανουαρίου 2022. Το πιστοποιητικό εκδόθηκε στις 17 Φεβρουαρίου 2022.

Πληροφορίες που περιέχονται στα αποσπάσματα της απόφασης του Okrožno sodišče v Mariboru (περιφερειακού δικαστηρίου Μάρμπορ)

- 8 Από την απόφαση του Okrožno sodišče v Mariboru (περιφερειακού δικαστηρίου Μάρμπορ) προκύπτει ότι η ποινική διαδικασία σε βάρος των κατηγορουμένων Lj. P., F.J., M.V.S. και S.Z. διεξήχθη ενώπιον τμήματος του δικαστηρίου εκείνου με βάση το από 29 Μαΐου 2017 κατηγορητήριο που συνέταξε η Specializirano državno tožilstvo Republike Slovenije (ειδική εισαγγελία της Δημοκρατίας της Σλοβενίας), το οποίο συμπληρώθηκε στις 23 Οκτωβρίου 2017 και μεταβλήθηκε στις 21 Απριλίου 2020 σε σχέση με το αδίκημα της κατάχρησης θέσεως ή εξουσίας του άρθρου 244, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με την παράγραφο 1 και το άρθρο 25 του Kazenski zakonik (ποινικού κώδικα).
- 9 Μετά το πέρας της επ' ακροατηρίου διαδικασίας, η οποία διεξήχθη στις 22 Μαΐου 2020 με την παρουσία των παραπάνω κατηγορουμένων, των συνηγόρων υπεράσπισής τους και του εισαγγελέα, το Okrožno sodišče v Mariboru (περιφερειακό δικαστήριο Μάρμπορ) εξέδωσε την απόφασή του στις 27 Μαΐου 2020, με την οποία απάλλαξε τους κατηγορουμένους από τις απαγγελθείσες σε βάρος τους κατηγορίες.
- 9.1. Επομένως, σύμφωνα με το διατακτικό της απόφασης, οι κατηγορούμενοι κρίθηκαν αθώοι σε σχέση με τις κατηγορίες ότι, μεταξύ της 11ης και της 25ης Ιουλίου 2007 και στο πλαίσιο της επιχειρηματικής δραστηριότητάς τους, προέβησαν σε κατάχρηση των θέσεων και της εξουσίας τους κατά συναυτουργία προκειμένου να προσπορίσουν σημαντικά οικονομικά οφέλη στην εταιρία I.J.S. d.d.
- 9.1.1. Σύμφωνα με τις απαγγελθείσες κατηγορίες, η εταιρία Z.D.H., εκπροσωπούμενη από τον πρόεδρο του διοικητικού συμβουλίου της, F.J., συνήψε σύμβαση τραπεζικής πίστωσης. Προς εξασφάλιση των απαιτήσεων της τράπεζας από την εν λόγω πίστωση, η εταιρία Z.E.H., εκπροσωπούμενη από τον πρόεδρο του διοικητικού συμβουλίου της, S.Z., ενεχυρίασε μετοχές εκδόσεως των εταιριών H., C.C. και B., και στη συνέχεια η εταιρία B. μετέφερε κεφάλαια στην εταιρία Z.D.H., η οποία στο ενδιάμεσο διάστημα (εκπροσωπούμενη από τον Lj. P., μέλος του διοικητικού συμβουλίου της) συνήψε σύμβαση δανείου με την εταιρία Z.E.H. για το ίδιο ποσό, ενώ με τη σειρά της η εταιρία Z.E.H., εκπροσωπούμενη από την M.V.S., συνήψε σύμβαση δανείου για παρόμοιο ποσό με την εταιρία I.J.S., εκπροσωπούμενη από τον τύποις διευθυντή της, D.Š. Προς εξασφάλιση των απαιτήσεων από το τελευταίο δάνειο, η εταιρία I.J.S., καίτοι υπερχρεωμένη, παρέσχε εγγύηση μέσω δύο λευκών γραμματίων και μιας συμφωνίας για τη συμπλήρωσή τους. Με τον τρόπο αυτό, οι κατηγορούμενοι

έβλαψαν την περιουσία της εταιρίας Z.E.H., η οποία στερήθηκε τους ενεχυριασμένους τίτλους και, παρά την πώληση των τελευταίων, παρέμεινε υπόχρη απέναντι στην τράπεζα ως δανειοδότρια. Συγχρόνως, οι κατηγορούμενοι απέσπασαν σημαντικά οφέλη για την εταιρία I.J.S.

9.2. Το διατακτικό της απόφασης του Okrožno sodišče v Mariboru (περιφερειακού δικαστηρίου Μάριμπορ) περιέχει επίσης απόφαση δήμευσης συνολικά 56.919 μετοχών εκδόσεως της L.Z. d.d. και κυριότητας της D. d.o.o. υπέρ της ΔτΣ (Δημοκρατίας της Σλοβενίας) σύμφωνα με το άρθρο 498a, παράγραφος 1, σημείο 1, του Zakon o kazenskem postopku (κώδικα ποινικής δικονομίας) (ZKP), με τη σημείωση ότι η απόφαση για τον τρόπο εκτέλεσης της δήμευσης πρόκειται να ληφθεί στο κράτος εκτέλεσης.

- 10 Στο σκεπτικό της εν λόγω απόφασης επισημαίνεται ότι η απόφαση δήμευσης των μετοχών βασίστηκε στα πορίσματα της αποδεικτικής διαδικασίας, από την οποία προέκυψε ότι ο J.T., υπό την ιδιότητά του ως τύποις διευθυντή της υπό πτώχευση εταιρίας I.J.S. d.d. και ακολουθώντας οδηγίες του D.R., ο T.V., διευθυντής της εταιρίας V.K. d.o.o., και ο D.K., διευθυντής της εταιρίας M. d.o.o., διέπραξαν, το 2013, το αδίκημα της καταδολίευσης δανειστών, δηλαδή κατ' ουσίαν το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (όπως προεκτέθηκε στο σημείο 6 της παρούσας αίτησης προδικαστικής αποφάσεως και στα επιμέρους σημεία αυτού).

10.1. Στις 27 Ιανουαρίου 2020, το δικάζον τμήμα του Okrožno sodišče v Mariboru (περιφερειακού δικαστηρίου Μάριμπορ) εξέτασε τον εκπρόσωπο της D. d.o.o., Z.Z., ο οποίος έλαβε τη σχετική ενημέρωση από το δικαστήριο και προέβη στην κατάθεσή του, όπως προεκτέθηκε στα σημεία 7.1 και 7.2 της παρούσας αίτησης προδικαστικής αποφάσεως.

10.2. Επιπλέον, από την απόφαση προκύπτει ότι το Okrožno sodišče v Mariboru (περιφερειακό δικαστήριο Μάριμπορ) διεξήγαγε τη σχετική δημόσια επ' ακροατηρίου διαδικασία στις 22 Μαΐου 2020 με την παρουσία του εισαγγελέα, των τεσσάρων κατηγορουμένων και των συνηγόρων υπεράσπισής τους, και ότι στην τελική αγόρευσή ο εισαγγελέας ζήτησε να διαταχθεί η δήμευση ορισμένων περιουσιακών στοιχείων της εταιρίας D. d.o.o. ως προϊόντων εγκλήματος.

10.3. Στο σκεπτικό της απόφασης μνημονεύεται επίσης ότι το αδίκημα της καταδολίευσης δανειστών αποτέλεσε μεν αντικείμενο της ποινικής προδικασίας (στο πλαίσιο της οποίας πραγματοποιήθηκε κατ' οίκον έρευνα και διατάχθηκε προσωρινή δέσμευση περιουσιακών στοιχείων προς διασφάλιση της δυνατότητας δήμευσής τους), συνεπώς η σχηματισθείσα δικογραφία [...] περιέχει στοιχεία και το συγκεκριμένο αδίκημα, πλην όμως για το αδίκημα αυτό δεν συμπεριλήφθηκε, στη συνέχεια, στο κατηγορητήριο.

10.4. Από το σκεπτικό της απόφασης προκύπτει, ακόμη, ότι ο J.T. απεβίωσε στο μεσοδιάστημα, και ότι ο D.R. κατέθεσε στην υπό κρίση υπόθεση ως μάρτυρας.

10.5. Επισημαίνεται, περαιτέρω, στο σκεπτικό, ότι ναι μεν η απόφαση δήμευσης των μετοχών λήφθηκε κατά τη διαδικασία που κατέληξε στην έκδοση της αθωωτικής απόφασης και όχι στο πλαίσιο ειδικής διαδικασίας, διεξαγόμενης από μη δικαιοδοτικό τμήμα του δικαστηρίου μετά την τελεσιδικία της ποινικής απόφασης, ωστόσο η εταιρία D., ως ωφεληθείσα από τα παρανόμως κτηθέντα περιουσιακά στοιχεία, δεν υπέστη εξ αυτού του λόγου δικονομική βλάβη. Και τούτο διότι, στην απόφαση μνημονεύεται η δυνατότητα άσκησης έφεσης κατά αυτής, η προθεσμία για την άσκηση της έφεσης είναι μεγαλύτερη από ό,τι στην περίπτωση της διάταξης δήμευσης και η έφεση εκδικάζεται στον ίδιο βαθμό δικαιοδοσίας, ενώ συγχρόνως το μη δικαιοδοτικό τμήμα και ο ανακριτής δεν θα μπορούσαν να συγκεντρώσουν και να εξετάσουν περισσότερο αποδεικτικό υλικό από ό,τι το τμήμα του δικαστηρίου που εκδίκασε την υπόθεση.

- 11 Υπόψη του αιτούντος δικαστηρίου τέθηκαν, ακόμη, το εισαγωγικό μέρος και το διατακτικό της απόφασης του εφετείου, από τα οποία προκύπτει ότι το δικάζον τμήμα του εν λόγω δικαστηρίου, συνεδριάζοντας στις 24 Νοεμβρίου 2021 με την παρουσία όλων των κατηγορουμένων, των συνηγόρων υπεράσπισής τους και εισαγγελέα της εισαγγελίας εφετών, απέρριψε την έφεση που είχε ασκήσει ο εισαγγελέας και επικύρωσε την πρωτοβάθμια απόφαση του Okrožno sodišče v Mariboru (περιφερειακού δικαστηρίου Μάριμπορ).

Κυριότερα επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης:

I) Οι λόγοι εφέσεως που προβάλλει η εκκαλούσα εταιρία D. d.o.o.:

- 12 Με την έφεσή της, η εταιρία D. d.o.o. προβάλλει ότι το Okrožno sodišče v Mariboru (περιφερειακό δικαστήριο Μάριμπορ) εσφαλμένα ανέγραψε ότι ο υπεύθυνος της εταιρίας (ο Z.Z.) εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη, η οποία κατέληξε σε έκδοση τελεσιδικής καταδικαστικής απόφασης (τμήμα H του πιστοποιητικού).

12.1. Τονίζει ότι ο υπεύθυνος της εταιρίας D. παρέστη στην επ' ακροατηρίου διαδικασία ως μάρτυρας.

12.2. Τονίζει ότι η επ' ακροατηρίου διαδικασία στην οποία συμμετείχε ο Z. δεν κατέληξε στην έκδοση απόφασης δήμευσης, και τούτο διότι ο εισαγγελέας ζήτησε τη δήμευση περιουσιακών στοιχείων ως προϊόντων εγκλήματος το πρώτον αργότερα, κατά τη διάρκεια της τελικής αγόρευσής του.

12.3. Τονίζει ότι η διαδικασία επί της προσωρινής δέσμευσης, στο πλαίσιο της οποίας ο D. άσκησε το προβλεπόμενο ένδικο μέσο ενώπιον του Županijski sud u Zagrebu (περιφερειακού δικαστηρίου Ζάγκρεμπ), είναι ξεχωριστή και διακριτή διαδικασία από εκείνη στην οποία το Okrožno sodišče v Mariboru (περιφερειακό δικαστήριο Μάριμπορ) εξέδωσε την αθωωτική απόφαση και την απόφαση δήμευσης.

- 13 Αμφισβητεί το γεγονός ότι η διαδικασία, στο πλαίσιο της οποίας εκδόθηκε η απόφαση δήμευσης, συνιστά, σύμφωνα με τον κανονισμό, διαδικασία με βάση την οποία η εκδοθείσα απόφαση δήμευσης μπορεί να αναγνωρισθεί και να εκτελεστεί, ισχυρίζεται δε ότι παραβιάστηκαν προδήλως δικαιώματα και ελευθερίες που κατοχυρώνονται στον Χάρτη.

13.1. Τονίζει ότι ενόσω αντικείμενο της ποινικής δίκης ήταν οι κατηγορίες περί τέλεσης, το 2007, του αδικήματος της κατάχρησης θέσεως και εξουσίας, η απόφαση δήμευσης βασίστηκε σε πραγματικές διαπιστώσεις που περιέχονται στο σκεπτικό της ποινικής απόφασης και που αφορούν άλλα αδικήματα, τα οποία διαπράχθηκαν από άλλα πρόσωπα και σε διαφορετικό χρόνο. Τα πρόσωπα αυτά, μάλιστα, δεν έλαβαν μέρος στη δίκη. Υπό το φως των ανωτέρω, παραπέμπει στην πρόταση σχετικά με την οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την ανάκτηση και τη δήμευση περιουσιακών στοιχείων της 25ης Μαΐου 2022 COM(2022)0245, σύμφωνα με την οποία η δήμευση περιουσιακών στοιχείων σε βάρος τρίτων προσώπων χωρίς καταδικαστική απόφαση λαμβάνεται υπόψη σε περιπτώσεις κατά τις οποίες έχει κινηθεί ποινική διαδικασία αλλά η διαδικασία δεν μπόρεσε να συνεχιστεί λόγω ασθένειας, φυγοδικίας, θανάτου ή ακαταδιώκτου του υπόπτου ή του κατηγορουμένου, λόγω αμνηστίας χορηγηθείσας σε αυτόν καθώς και λόγω παρέλευσης των προθεσμιών για τη δίωξη των σχετικών ποινικών αδικημάτων, όχι όμως εξαιτίας της έκδοσης αθωωτικής απόφασης.

13.2. Προβάλλει ότι δεν της δόθηκε πραγματική δυνατότητα συμμετοχής στην ποινική δίκη καθότι αφενός ο υπεύθυνός της κλητεύτηκε μία φορά στην επ' ακροατηρίου διαδικασία και δη με την ιδιότητα του μάρτυρα, αφετέρου η ίδια δεν έλαβε την απόφαση του Okrožno sodišče v Mariboru (περιφερειακού δικαστηρίου Μάριμπορ) μεταφρασμένη στο σύνολό της στην κροατική γλώσσα, παρά μόνον αποσπασματική μετάφραση αυτής, και με τον τρόπο αυτό παραβιάστηκε το δικαίωμά της στη γλώσσα, κατά συνέπεια δε και τα δικαιώματα υπεράσπισης, πρόσβασης στη δικαιοσύνη και αποτελεσματικής άσκησης ενδίκου μέσου. Περαιτέρω, αμφισβητεί συνολικά το γεγονός ότι έλαβε αποσπάσματα της απόφασης όπως αυτό περιγράφηκε στο πιστοποιητικό της 13ης Οκτωβρίου 2020, προτείνοντας προς τούτο γραφολογική πραγματογνωμοσύνη, και ισχυρίζεται ότι στην πραγματικότητα έλαβε την απόφαση μόνον κατόπιν αιτήσεώς της τον Φεβρουάριο του 2022, επομένως σε χρόνο ύστερο της έκδοσης του πιστοποιητικού.

2) *Η θέση του εισαγγελέα:*

- 14 Ο εισαγγελέας φρονεί ότι η ουσία της υπό κρίση υπόθεσης συνίσταται στο γεγονός ότι αρχικά οι κατηγορούμενοι απαλλάχθηκαν από τις κατηγορίες περί κατάχρησης των θέσεων και της εξουσίας τους, η οποία κατέστησε δυνατή την προσπόριση αθέμιτου περιουσιακού οφέλους μέσω της απόκτησης μετοχών εκδόσεως της L.Z., και ότι στη συνέχεια υπήρξε διάθεση, από χαριστική αιτία, όλων των επίμαχων μετοχών προς την εταιρία D., σε βάρος της οποίας εκδόθηκε η απόφαση δήμευσης.

14.1. Ο εισαγγελέας θεωρεί ότι στη διεξαχθείσα ποινική διαδικασία δεν συνέτρεξε παραβίαση δικονομικών διατάξεων σε βάρος της εταιρίας D. δεδομένου ο υπεύθυνός της ενημερώθηκε για το δικαίωμα προσκόμισης αποδεικτικών μέσων και υποβολής ερωτήσεων, όπως και για την πιθανή δήμευση των μετοχών, ενώ επίσης η εταιρία δεν άσκησε έφεση κατά της απόφασης που της επιδόθηκε σε αποσπάσματα. Όσον αφορά την καθαυτή διαδικασία επί της δήμευσης, επισημαίνει ότι η δήμευση διατάχθηκε σύμφωνα με τον σλοβενικό κώδικα ποινικής δικονομίας και ότι σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 13 του κανονισμού, το γεγονός ότι η νομοθεσία της Δημοκρατίας της Κροατίας δεν περιέχει αντίστοιχη ρύθμιση που θα επέτρεπε, εν προκειμένω, τη δήμευση, δεν ασκεί καμία επιρροή στη δυνατότητα έκδοσης απόφασης αναγνώρισης και εκτέλεσης της απόφασης δήμευσης κατά τα προβλεπόμενα στον κανονισμό.

14.2. Οι ίδιοι οι λόγοι εφέσεως της Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu (περιφερειακής εισαγγελίας Ζάγκρεμπ) αφορούν τον τρόπο εκτέλεσης της απόφασης δήμευσης και δεν σχετίζονται με το περιεχόμενο της παρούσας αίτησης προδικαστικής αποφάσεως.

IV Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου:

15 Ο κανονισμός έχει άμεση εφαρμογή στην υπό κρίση υπόθεση (άρθρο 288, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ).

a) Το κροατικό δίκαιο

16 Σύμφωνα με το άρθρο 480, παράγραφος 1, του Zakon o kaznenom postupku (κώδικα ποινικής δικονομίας) [Narodne novine αριθ. 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 – απόφαση του Ustavni sud (Συνταγματικού Δικαστηρίου, Κροατία), 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19 και 80/22, στο εξής: ΚΠΔ/08], στην κατ' έφεση δίκη ισχύουν τα εξής:

«Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο μπορεί, κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης του δικάζοντος τμήματος ή μετά την ολοκλήρωση της επ' ακροατηρίου διαδικασίας, είτε να απορρίψει την έφεση ως εκπρόθεσμη ή απαράδεκτη, είτε να την απορρίψει ως αβάσιμη και να επικυρώσει την πρωτοβάθμια απόφαση, είτε να εξαφανίσει την τελευταία και να αναπέμψει την υπόθεση προς επανεκδίκαση στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο, είτε να μεταρρυθμίσει την πρωτοβάθμια απόφαση».

b) Το σλοβενικό δίκαιο

17 Άρθρο 498 του σλοβενικού κώδικα ποινικής δικονομίας

«(I) Πέραν των περιπτώσεων όπου η ποινική δίκη περατώνεται με την έκδοση απόφασης που διαπιστώνει την ενοχή του κατηγορουμένου, τα χρήματα ή τα περιουσιακά στοιχεία παράνομης προέλευσης σύμφωνα με το άρθρο 245 του Kazenski zakonik (ποινικού κώδικα), καθώς και τα αθέμιτα οφελήματα που

διαβιβάζονται ή παρέχονται στο πλαίσιο δωροδοκίας σύμφωνα με τα άρθρα 151, 157, 241, 242, 261, 262, 263 και 264, υπόκεινται επίσης σε δήμευση στις εξής περιπτώσεις:

(1) Εφόσον αποδεικνύεται η συνδρομή των κατά νόμο στοιχείων του αδικήματος του άρθρου 245 του Kazenski zakonik (ποινικού κώδικα), από τα οποία προκύπτει ότι τα χρήματα ή τα περιουσιακά στοιχεία κατά την έννοια του ίδιου άρθρου προέρχονται από ποινικά αδικήματα [...]

(3) Εφόσον το δικάζον τμήμα εκδώσει ειδική διάταξη (άρθρο 25, παράγραφος 6) επί του ζητήματος κατόπιν αιτιολογημένου αιτήματος του εισαγγελέα – στην περίπτωση αυτή ο ανακριτής θα πρέπει, κατόπιν αιτήματος του τμήματος, να έχει προηγουμένως συγκεντρώσει τις σχετικές πληροφορίες και να έχει διερευνήσει όλες τις σχετικές περιστάσεις προκειμένου να εξακριβωθεί η παράνομη προέλευση των χρημάτων, των περιουσιακών στοιχείων ή των αθέμιτων ωφελημάτων που διαβιβάστηκαν ή παρασχέθηκαν στο πλαίσιο δωροδοκίας.

(4) Επικυρωμένο αντίγραφο της διάταξης της προηγούμενης παραγράφου επιδίδεται στον κύριο των προς δήμευση χρημάτων ή περιουσιακών στοιχείων ή αθέμιτων ωφελημάτων στο πλαίσιο δωροδοκίας, εφόσον η ταυτότητά του είναι γνωστή. [...]

(5) Ο κύριος των προς δήμευση χρημάτων ή περιουσιακών στοιχείων ή αθέμιτων ωφελημάτων στο πλαίσιο δωροδοκίας δικαιούται να ασκήσει έφεση κατά της απόφασης της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, εφόσον θεωρεί ότι δεν υφίσταται νομική βάση για τη δήμευση».

V. Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης:

18 *Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων:*

Άρθρο 47 Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου

Κάθε πρόσωπο του οποίου παραβιάστηκαν τα δικαιώματα και οι ελευθερίες που διασφαλίζονται από το δίκαιο της Ένωσης, έχει δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου, τηρουμένων των προϋποθέσεων που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.

Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα να δικασθεί η υπόθεσή του δίκαια, δημόσια και εντός εύλογης προθεσμίας, από ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο, που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως. Κάθε πρόσωπο έχει τη δυνατότητα να συμβουλευέται δικηγόρο και να του αναθέτει την υπεράσπιση και εκπροσώπησή του. [...]

19 *Κανονισμός:*

Άρθρο 1 – Αντικείμενο

«1. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει τους κανόνες σύμφωνα με τους οποίους ένα κράτος μέλος αναγνωρίζει και εκτελεί στο έδαφός του αποφάσεις δέσμευσης και αποφάσεις δήμευσης οι οποίες εκδόθηκαν από άλλο κράτος μέλος στο πλαίσιο διαδικασιών επί ποινικών υποθέσεων.

2. Ο παρών κανονισμός δεν έχει ως αποτέλεσμα τη μεταβολή της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και νομικών αρχών, όπως κατοχυρώνονται στο άρθρο 6 ΣΕΕ. [...]

Άρθρο 2 – Ορισμοί

«[...]

3) «περιουσιακό στοιχείο»: κάθε είδους περιουσιακό στοιχείο, είτε ενσώματο είτε ασώματο, κινητό ή ακίνητο, και νομικά έγγραφα ή νομικές πράξεις που πιστοποιούν τίτλο ή δικαίωμα επί του εν λόγω περιουσιακού στοιχείου, για τα οποία η αρχή έκδοσης κρίνει ότι:

α) συνιστούν προϊόντα ποινικού αδικήματος ή ισοδυναμούν με προϊόντα ποινικού αδικήματος, είτε στο σύνολο είτε σε μέρος της αξίας των προϊόντων αυτών,

[...]

δ) υπόκεινται σε δήμευση σύμφωνα με οποιεσδήποτε άλλες διατάξεις σχετικά με εξουσίες δήμευσης, συμπεριλαμβανομένης της δήμευσης χωρίς τελεσίδικη καταδικαστική απόφαση, βάσει του δικαίου του κράτους έκδοσης, κατόπιν διαδικασίας για ποινικό αδίκημα.»

Άρθρο 19 – Λόγοι μη αναγνώρισης και μη εκτέλεσης των αποφάσεων δήμευσης

«Η αρχή εκτέλεσης μπορεί να αποφασίσει να μην αναγνωρίσει ή να μην εκτελέσει απόφαση δήμευσης μόνο εάν:

[...]

η) σε εξαιρετικές περιπτώσεις, συντρέχουν ουσιώδεις λόγοι ώστε να θεωρείται, με βάση συγκεκριμένα και αντικειμενικά αποδεικτικά στοιχεία, ότι η εκτέλεση μιας απόφασης δήμευσης θα συνεπαγόταν, υπό τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υπόθεσης, πρόδηλη παραβίαση συναφούς θεμελιώδους δικαιώματος σύμφωνα με όσα ορίζονται στον Χάρτη, ιδίως του δικαιώματος πραγματικής προσφυγής, του δικαιώματος αμερόληπτου δικαστηρίου και των δικαιωμάτων της υπεράσπισης.»

Άρθρο 33 – Μέσα παροχής έννομης προστασίας στο κράτος εκτέλεσης κατά της αναγνώρισης και εκτέλεσης απόφασης δέσμευσης ή απόφασης δήμευσης

«1. Τα θιγόμενα πρόσωπα έχουν το δικαίωμα σε πραγματικό μέσο παροχής έννομης προστασίας στο κράτος εκτέλεσης κατά της απόφασης σχετικά με την αναγνώριση και εκτέλεση [...] αποφάσεων δήμευσης σύμφωνα με το άρθρο 18. [...]

2. Οι ουσιαστικοί λόγοι για την έκδοση της απόφασης δέσμευσης ή της απόφασης δήμευσης δεν μπορούν να προσβληθούν ενώπιον δικαστηρίου του κράτους εκτέλεσης. [...]

- 20 *Οδηγία 2014/42/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, σχετικά με τη δέσμευση και τη δήμευση οργάνων και προϊόντων εγκλήματος στην Ευρωπαϊκή Ένωση (στο εξής: οδηγία 2014/42/ΕΕ)*

Άρθρο 8 «Διασφαλίσεις»

«[...]

7. Με την επιφύλαξη της οδηγίας 2012/13/ΕΕ και της οδηγίας 2013/48/ΕΕ, τα πρόσωπα των οποίων επηρεάζονται περιουσιακά στοιχεία από απόφαση δήμευσης έχουν το δικαίωμα πρόσβασης σε δικηγόρο καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας δήμευσης που συνδέεται με τον προσδιορισμό των προϊόντων και των οργάνων του εγκλήματος προκειμένου να διαφυλαχθούν τα δικαιώματά τους. Τα σχετικά πρόσωπα ενημερώνονται για το δικαίωμα αυτό.»

VI Λόγοι για τους οποίους υποβάλλεται η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

- 21 Το Visoki kazneni sud Republike Hrvatske (ποινικό εφετείο της Δημοκρατίας της Κροατίας) καλείται να αποφανθεί επί των εφέσεων που ασκήθηκαν κατά της πρωτοβάθμιας απόφασης του Županijski sud u Zagrebu (περιφερειακού δικαστηρίου του Ζάγκρεμπ), δυνάμει της οποίας αναγνωρίστηκε η απόφαση δήμευσης του Okrožno sodišče v Mariboru (περιφερειακού δικαστηρίου Μάριμπορ). Ο νόμος δεν προβλέπει τακτικά ένδικα μέσα κατά των αποφάσεων του Visoki kazneni sud Republike Hrvatske (ποινικού εφετείου της Δημοκρατίας της Κροατίας), συνεπώς, σύμφωνα με το άρθρο 267, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, δεδομένων των αμφιβολιών που διατηρεί σχετικά με την ερμηνεία του κανονισμού, το Visoki kazneni sud Republike Hrvatske (ποινικό εφετείο της Δημοκρατίας της Κροατίας) υποχρεούται, κατ' αρχήν, να υποβάλει αίτηση προδικαστικής αποφάσεως στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Οκτωβρίου 2021, Consorzio Italian Management, C-561/19).
- 22 Κατ' αρχάς, θα πρέπει να τονιστεί ότι η Δημοκρατία της Κροατίας απαιτεί, πέραν του πιστοποιητικού, τη διαβίβαση και της πρωτότυπης απόφασης δήμευσης (άρθρο 14, παράγραφος 2, του κανονισμού), ήτοι, εν προκειμένω, των αποφάσεων του Okrožno sodišče v Mariboru (περιφερειακού δικαστηρίου Μάριμπορ) και του αρμόδιου εφετείου. Οι εν λόγω αποφάσεις επιδόθηκαν στο αιτούν δικαστήριο (καθώς και στην D. d.o.o., όπως θα εξηγηθεί στη συνέχεια) μόνο κατά τα αποσπάσματα που το Okrožno sodišče v Mariboru (περιφερειακό δικαστήριο Μάριμπορ) έκρινε ως συναφή με την ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου διαδικασία, ήτοι κατά το εισαγωγικό μέρος και το διατακτικό (σελίδες 1-4), ένα απόσπασμα του σκεπτικού (σελίδες 63-71) και τη μνεία της δυνατότητας άσκησης έφεσης (σελίδες 71-72) στην απόφαση του Okrožno

sodišče v Mariboru (περιφερειακού δικαστηρίου Μάριμπορ), καθώς και κατά το εισαγωγικό μέρος και το διατακτικό της απόφασης του εφετείου.

22.1. Από τα έγγραφα που επιδόθηκαν κατά τα ανωτέρω συνάγεται ότι το Okrožno sodišče v Mariboru (περιφερειακό δικαστήριο Μάριμπορ) διεξήγαγε ποινική δίκη σε βάρος τεσσάρων κατηγορουμένων⁷ σε σχέση με το αδίκημα της κατάχρησης θέσεως και εξουσίας, το οποίο φερόταν ότι τελέστηκε το 2007. Στην περιγραφή των πραγματικών περιστατικών που φερόταν ότι στοιχειοθετούσαν το αδίκημα, για το οποίο οι κατηγορούμενοι εν τέλει αθωώθηκαν, η οποία αποτυπώνεται στο διατακτικό της απόφασης, δεν υπάρχει ούτε μία αναφορά στη δράση του L.Z., ενώ παράλληλα το τμήμα του σκεπτικού που αφορά το συγκεκριμένο σκέλος της απόφασης δεν επιδόθηκε. Επιπλέον, στην επίμαχη ποινική δίκη συμμετείχαν τέσσερις κατηγορούμενοι, οι οποίοι έλαβαν γνώση των σε βάρος τους κατηγοριών και είχαν την ευκαιρία να τις αμφισβητήσουν με τη συνδρομή συνηγόρου υπεράσπισης, εν τέλει δε απαλλάχθηκαν από αυτές. Αιτιολογώντας την αθωωτική απόφασή του, το Okrožno sodišče v Mariboru (περιφερειακό δικαστήριο Μάριμπορ) αναφέρθηκε, μεταξύ άλλων, σε γεγονότα που συνέβησαν μετά το 2007, και συγκεκριμένα το 2013, στα οποία δεν εμπλέκονταν πλέον οι τέσσερις κατηγορούμενοι, αλλά άλλα πρόσωπα⁸. Το συγκεκριμένο σκέλος του σκεπτικού αποτέλεσε τη βάση για την έκδοση της απόφασης δήμευσης.

- 23 Επομένως, στην υπό κρίση υπόθεση, η απόφαση δήμευσης στηρίζεται σε αθωωτική ποινική απόφαση.

23.1. Ως εκ τούτου, ανέκυψε κατ' αρχάς το ερώτημα εάν στην έννοια της «διαδικασίας για ποινικό αδίκημα που μπορεί να οδηγήσει σε δήμευση περιουσιακών στοιχείων και χωρίς ποινική καταδίκη» σύμφωνα με το άρθρο 2, σημείο 3, του κανονισμού, περιλαμβάνεται και η ποινική διαδικασία που καταλήγει στην έκδοση αθωωτικής απόφασης.

- 24 Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο αυτό ερώτημα, το Visoki kazneni sud Republike Hrvatske (ποινικό εφετείο της Δημοκρατίας της Κροατίας) διατηρεί περαιτέρω ερμηνευτικές αμφιβολίες.

- 25 Ειδικότερα, στην υπό κρίση υπόθεση, η απόφαση δήμευσης περιέχεται σε αθωωτική ποινική απόφαση και στηρίζεται σε διαπιστώσεις του σκεπτικού της τελευταίας, οι οποίες αναφέρονται στην τέλεση άλλης αξιόποινης πράξης από άλλους δράστες, οι οποίοι δεν υπήρξαν κατηγορούμενοι. Επομένως, πρόκειται για ποινική υπόθεση και όχι για αίτημα περί δήμευσεως που υποβάλλεται στο πλαίσιο διαδικασίας κατά το αστικό δίκαιο, όπως συνέβη στην υπόθεση της κύριας δίκης επί της οποίας αποφάνθηκε το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (απόφαση της 19ης Μαρτίου 2020, Agro in 2001, C-234/18, ECLI:EU:C:2020:221).

⁷ Κατηγορούμενοι: [...]

⁸ Άλλα πρόσωπα: [...]

25.1. Σύμφωνα με τον κροατικό Zakon o kaznenom postupku (κώδικα ποινικής δικονομίας), δήμευση περιουσιακών στοιχείων χωρεί είτε επί καταδικαστικών αποφάσεων είτε επί αποφάσεων που διαπιστώνουν ότι ο κατηγορούμενος έχει διαπράξει το αδίκημα για το οποίο κατηγορείται στο πλαίσιο διαδικασιών in rem. Ωστόσο, τέτοιες διαδικασίες διεξάγονται κατόπιν αιτήματος του νομίμου κατηγορού, στο δε διατακτικό της σχετικής απόφασης προσδιορίζονται τα στοιχεία της αξιόποινης πράξης με την οποία αποκτήθηκαν τα προς δήμευση περιουσιακά στοιχεία, ενώ τα πρόσωπα σε βάρος των οποίων ζητείται η δήμευση δικαιούνται να συμμετάσχουν στη διαδικασία και να αμφισβητήσουν κάθε στοιχείο που αφορά είτε την ίδια την πράξη είτε τα γεγονότα στα οποία στηρίζεται η δήμευση, καθώς και να παρασταθούν με δικηγόρο.

25.2. Ανεξάρτητα από τα παραπάνω, το αιτούν δικαστήριο έλαβε επίσης υπόψη τον σκοπό του κανονισμού όσον αφορά τη διευκόλυνση της αμοιβαίας αναγνώρισης και εκτέλεσης των αποφάσεων δήμευσης, και ιδίως την αιτιολογική σκέψη 13 του κανονισμού, σύμφωνα με την οποία δεν θα πρέπει να παρεμποδίζεται η αναγνώριση αποφάσεων που δεν υφίστανται στο νομικό σύστημα του κράτους εκτέλεσης.

25.3. Επιπλέον, το Visoki kazneni sud Republike Hrvatske (ποινικό εφετείο της Δημοκρατίας της Κροατίας) έλαβε υπόψη του την οδηγία 2014/42/ΕΕ, η οποία, μέσω της θέσπισης ελάχιστων κανόνων, αποβλέπει στην προσέγγιση των καθεστώτων δήμευσης των κρατών μελών και, συνακόλουθα, στην ενίσχυση της αμοιβαίας εμπιστοσύνης και στη διευκόλυνση της αποτελεσματικής διασυνοριακής συνεργασίας. Σύμφωνα με την εν λόγω οδηγία, η οποία καταλαμβάνει και τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, η δήμευση περιουσιακών στοιχείων χωρεί είτε σε περίπτωση οριστικής καταδίκης για ποινικό αδίκημα (άρθρο 4, παράγραφος 1), είτε σε περίπτωση διεξαγωγής ειδικής διαδικασίας λόγω αδυναμίας ολοκλήρωσης της κινηθείσας ποινικής διαδικασίας εξαιτίας ασθενείας ή φυγής του υπόπτου ή του κατηγορουμένου (άρθρο 4, παράγραφος 2). Ταυτόχρονα, το αιτούν δικαστήριο αντιλαμβάνεται ότι η οδηγία θεσπίζει ελάχιστους κανόνες και ότι οι νομοθεσίες των κρατών μελών μπορούν να διευρύνουν το κανονιστικό πλαίσιο που αυτή χαράσσει.

25.4. Στην υπό κρίση υπόθεση, από το σκεπτικό της απόφασης του Okrožno sodišče v Mariboru (περιφερειακού δικαστηρίου Μάριμπορ) προκύπτει ότι ένα από τα πρόσωπα που συμμετείχαν στο αδίκημα της καταδολίευσης δανειστών, και συγκεκριμένα ο J.T., είχε εν τω μεταξύ αποβιώσει, εντούτοις το Okrožno sodišče v Mariboru (περιφερειακό δικαστήριο Μάριμπορ) δεν διαπίστωσε καν ότι το εν λόγω πρόσωπο υπήρξε δράστης του αδικήματος. Ωστόσο, δεν παρέχονται αντίστοιχες πληροφορίες για τα υπόλοιπα πρόσωπα (τον T.V. και τον D.K.), ενώ σύμφωνα με το σκεπτικό της απόφασης, ο D.R. κατέθεσε στην υπόθεση ως μάρτυρας. Περαιτέρω, το Okrožno sodišče v Mariboru (περιφερειακό δικαστήριο Μάριμπορ) μνημονεύει ρητά στην απόφασή του ότι σε σχέση την καταδολίευση δανειστών κινήθηκε ποινική προδικασία (χωρίς να κατονομάζει τους υπόπτους), η οποία όμως δεν κατέληξε στην απαγγελία κατηγοριών για το συγκεκριμένο αδίκημα.

25.5. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να τονιστεί ότι το διατακτικό της απόφασης του Okrožno sodišče v Mariboru (περιφερειακού δικαστηρίου Μάριμπορ) δεν περιέχει πληροφορίες σχετικά με τους δράστες, ούτε περιγράφει το αδίκημα με βάση το οποίο το εν λόγω δικαστήριο εξέδωσε την απόφαση δήμευσης.

25.5.1. Το αιτούν δικαστήριο έλαβε συναφώς υπόψη του την απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Οκτωβρίου 2023, *Inter-Consulting*, C-726/21, ECLI:EU:C:2023:764, δημοσιευθείσα κατά τη διάρκεια της σύνταξης της παρούσας αίτησης προδικαστικής αποφάσεως, η οποία αφορά μεν άλλες πηγές του δικαίου της Ένωσης, αλλά στην οποία το Δικαστήριο ανέδειξε τη σημασία όχι μόνο του διατακτικού μιας αποφάσεως, αλλά και των πραγματικών περιστατικών που μνημονεύονται στο σκεπτικό της και τα οποία αφορούσε η ανακριτική διαδικασία, καθώς και όλων των άλλων κρίσιμων για την υπόθεση πληροφοριών.

25.5.2. Η εν λόγω υπόθεση, ωστόσο, αφορούσε την εφαρμογή της αρχής *ne bis in idem* και συνεπώς της αμοιβαίας εμπιστοσύνης των κρατών μελών στα οικεία συστήματα ποινικής δικαιοσύνης, σύμφωνα με την οποία καθένα από τα κράτη αυτά αποδέχεται την εφαρμογή του ποινικού δικαίου που ισχύει στα άλλα κράτη μέλη, έστω και εάν η εφαρμογή της εθνικής νομοθεσίας του θα οδηγούσε σε διαφορετικά αποτελέσματα. Σκοπός των παραπάνω είναι η αποτροπή, εντός του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, του ενδεχομένου τα πρόσωπα που έχουν δικασθεί αμετακλήτως να διώκονται για τις ίδιες πράξεις. Κατά την αντίληψη του αιτούντος δικαστηρίου, η γνώση ενός συνόλου γεγονότων εκ μέρους των διωκτικών αρχών ενός κράτους μέλους οδήγησε, αφ' εαυτής, στην έκδοση τελεσίδικης δικαστικής απόφασης, στην οποία στηρίζεται η απαγόρευση του *bis in idem*.

25.5.3. Μολαταύτα, σε αντίθεση με την παραπάνω υπόθεση, η ουσία του προβλήματος εν προκειμένω συνίσταται στο ότι δεν απαγγέλθηκαν καν κατηγορίες, δεν διατυπώθηκε, δηλαδή, αίτημα για τη διαπίστωση της συνδρομής των στοιχείων των επίμαχων αδικημάτων των δραστών τους, στα οποία το δικαστήριο στήριξε την απόφαση δήμευσης, γεγονός που κατά λογική αναγκαιότητα επηρέασε το πλαίσιο εντός του οποίου η υπόθεση εξετάστηκε από τους δικαστές καθώς και την προβλεψιμότητα του πλαισίου αυτού για τους συμμετέχοντες στη διαδικασία, ιδίως λαμβάνοντας υπόψη ότι το αίτημα για δήμευση των μετοχών δεν διατυπώθηκε τυπικά παρά μόνο στην τελική αγόρευση του εισαγγελέα.

25.6. Ενόψει των ανωτέρω, σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, ανακύπτει το περαιτέρω ερώτημα εάν στην έννοια της «διαδικασίας για ποινικό αδίκημα που μπορεί να οδηγήσει σε δήμευση περιουσιακών στοιχείων και χωρίς ποινική καταδίκη» σύμφωνα με το άρθρο 2, σημείο 3, του κανονισμού, περιλαμβάνεται και η ποινική διαδικασία που καταλήγει στην έκδοση αθωωτικής απόφασης, στην οποία περιέχεται απόφαση δήμευσης περιουσιακών στοιχείων ως προϊόντων άλλου εγκλήματος από εκείνο για το οποίο εκδόθηκε η αθωωτική απόφαση, και στη διάπραξη του οποίου δεν

συμμετείχαν οι κατηγορούμενοι, αλλά πρόσωπο σε βάρος του οποίου δεν απαγγέλθηκαν κατηγορίες.

- 26 Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης και στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται περαιτέρω εάν, στο πλαίσιο της διαδικασίας στην οποία εκδόθηκε η απόφαση δήμευσης, έγιναν σεβαστά τα δικαιώματα που κατοχυρώνονται στον Χάρτη, γεγονός που αμφισβητείται από την εκκαλούσα εταιρία D.

26.1. Σε σχέση με τον παραπάνω προβληματισμό, το Visoki kazneni sud Republike Hrvatske (ποινικό εφετείο της Δημοκρατίας της Κροατίας) επισημαίνει ότι εκκινεί από τη σημασία της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης ως ακρογωνιαίου λίθου της δικαστικής συνεργασίας και, ως εκ τούτου, από το άρθρο 33, παράγραφος 2, του κανονισμού, σύμφωνα με το οποίο οι ουσιαστικοί λόγοι για την έκδοση της απόφασης δήμευσης δεν μπορούν να προσβληθούν ενώπιον δικαστηρίου του κράτους εκτέλεσης.

26.2. Ταυτόχρονα όμως, το αιτούν δικαστήριο έχει υπόψη του τις δικονομικές εγγυήσεις που θεσπίζει η οδηγία 2014/42/ΕΕ, όπως αυτές ερμηνεύθηκαν από το Δικαστήριο στην απόφασή του επί των συνεκδικασθεισών υποθέσεων C-845/19 και C-863/19 (απόφαση της 21ης Οκτωβρίου 2021, Okrazhna prokuratura – Varna, C-845/19 και C-863/19, ECLI:EU:C:2021:864).

26.3. Όλα τα παραπάνω συνέχονται με τις αμφιβολίες που διατηρεί το δικαστήριο σε σχέση με την έννοια της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης, δεδομένου ότι, σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού, η άρνηση αναγνώρισης απόφασης δήμευσης λόγω παραβίασης δικαιώματος που κατοχυρώνεται στον Χάρτη μπορεί να δικαιολογηθεί μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις.

- 27 Πράγματι, το Okrožno sodišče v Mariboru (περιφερειακό δικαστήριο Μάρμπορ) επισημαίνει στο σκεπτικό της απόφασής του ότι «γεγονότα που συμβαίνουν αρκετά χρόνια αργότερα δεν μπορούν να οδηγήσουν σε έκδοση καταδικαστικής απόφασης», εντούτοις στη συνέχεια του σκεπτικού το ίδιο δικαστήριο ασχολείται ακριβώς με τα γεγονότα αυτά, στα οποία εντοπίζει αποδείξεις διάπραξης των αδικημάτων της καταδολίευσης δανειστών και της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες από άλλα, σε σχέση με τους κατηγορούμενους, πρόσωπα.

27.1. Επιπλέον, από το ίδιο σκεπτικό προκύπτει ότι το αδίκημα της καταδολίευσης δανειστών αποτέλεσε μέρος της ποινικής προδικασίας, η οποία, ωστόσο, δεν οδήγησε στην απαγγελία σχετικών κατηγοριών.

27.2. Στην υπό κρίση υπόθεση, ο υπεύθυνος της εταιρίας D, ως ωφελούμενης από τα αθέμιτα αποκτηθέντα περιουσιακά στοιχεία παρέστη μία φορά στο ακροατήριο (αν και η εκκαλούσα εταιρία D, ισχυρίζεται ότι στην πραγματικότητα ο Z, εξετάστηκε ως μάρτυρας εκείνη τη φορά, πράγμα που μένει να εξακριβωθεί) και αναμφίβολα ενημερώθηκε για την πιθανή δήμευση των μετοχών καθώς και για τη δυνατότητά του να προσκομίσει αποδεικτικά μέσα και να υποβάλει ερωτήσεις

κατά τη διάρκεια της διαδικασίας. Προκύπτει, εντούτοις, ότι ο Z. δεν ενημερώθηκε για το δικαίωμα πρόσβασης σε δικηγόρο που είχε καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας επί της δήμευσης η οποία συνδεόταν με τον προσδιορισμό των προϊόντων του εγκλήματος, σύμφωνα με το άρθρο 8 της οδηγίας 2014/42/ΕΕ (πρβλ. απόφαση του Δικαστηρίου στις υποθέσεις C-845/19 και C-863/19).

27.3. Εξάλλου, κατά τον χρόνο εμφάνισης του Z. στο ακροατήριο στις 27 Ιανουαρίου 2020, δεν είχε ακόμη διατυπωθεί το αίτημα για δήμευση των προϊόντων του εγκλήματος, δεδομένου ότι, όπως επιβεβαιώνεται από το πιστοποιητικό, ο εισαγγελέας διατύπωσε το αίτημα αυτό το πρώτον στην τελική αγόρευσή του, τον Μάιο του 2020. Σημειωτέον ότι το δικαστήριο διεξήγαγε τη δίκη με βάση το κατηγορητήριο που συντάχθηκε το 2017, ενώ κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εξετάστηκε ως μάρτυρας και ο D.R. (διευθυντής της εταιρίας D. έως τις 2 Ιουλίου 2018).

27.4. Από τα παραπάνω προκύπτει ότι η συμμετοχή της εταιρίας D. στη δίκη, η οποία προϋποθέτει γνώση του αντικειμένου της δίκης και των συνεπειών στις οποίες αυτή μπορεί να οδηγήσει, στηρίζεται στο γεγονός ότι οι επίμαχες μετοχές είχαν δεσμευτεί προσωρινά στο πλαίσιο της δίωξης των τεσσάρων κατηγορουμένων (οι οποίοι επρόκειτο να απαλλαγούν από τις σε βάρος τους κατηγορίες), στο γεγονός ότι η εταιρία, μέσω του δικηγόρου της, είχε ασκήσει έφεση κατά της διάταξης του *Županijski sud u Zagrebu* (περιφερειακού δικαστηρίου Ζάγκρεμπ) με την οποία αναγνωρίστηκε η απόφαση δέσμευσης (η οποία είχε εκδοθεί ως προσωρινό μέτρο στην υπόθεση σε βάρος των τεσσάρων κατηγορουμένων), καθώς και στο γεγονός ότι κατά τη διάρκεια της διαδικασίας σε βάρος των τεσσάρων κατηγορουμένων ο εκπρόσωπος της εταιρίας ενημερώθηκε από το δικαστήριο για την πιθανή δήμευση των μετοχών και για τη δυνατότητα υποβολής ερωτήσεων και προσκόμισης αποδεικτικών μέσων, προτού ο εισαγγελέας ζητήσει και τυπικά τη δήμευση.

27.5. Επιπρόσθετα, από τον φάκελο της υπόθεσης προκύπτει ότι στην εταιρία D., ως θυγόμενη από την απόφαση δήμευσης καθότι εκείνη υπήρξε ωφελούμενη από τα παράνομα κτηθέντα περιουσιακά στοιχεία, επιδόθηκαν μόνο αποσπάσματα της απόφασης του *Okrožno sodišče v Mariboru* (περιφερειακού δικαστηρίου Μάριμπορ) καίτοι, κατά την κρίση του αιτούντος δικαστηρίου, ολόκληρο το έγγραφο στο οποίο ενσωματώνεται η δικαστική απόφαση είναι κρίσιμο (πρβλ. το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2010/64/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 2010, σχετικά με το δικαίωμα σε διερμηνεία και μετάφραση κατά την ποινική διαδικασία, το οποίο αναφέρεται στα δικαιώματα των υπόπτων και των κατηγορουμένων), καθώς οι κανόνες που περιβάλλουν την αρχή της πρόσβασης σε αμερόληπτο δικαστήριο επιβάλλουν την επίδοση ολόκληρης της απόφασης.

27.6. Τέλος, θα πρέπει να τονιστεί ότι το *Okrožno sodišče v Mariboru* (περιφερειακό δικαστήριο Μάριμπορ) επισήμανε ότι είχε επιδώσει (σε αποσπάσματα) την απόφαση στην εταιρία D., η οποία δεν την προσέβαλε, στη

συνέχεια, με έφεση. Η εταιρία D. αντίθετα, ισχυρίζεται ότι δεν είχε λάβει την επίμαχη απόφαση και προτείνει τη διεξαγωγή σχετικών αποδείξεων (λήψη του αποδεικτικού επίδοσης και διενέργεια γραφολογικής πραγματογνωμοσύνης), γεγονός που θέτει το ζήτημα της έκτασης του ελέγχου και της διαβούλευσης με την αρχή έκδοσης στο πλαίσιο της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης και του άρθρου 33 του κανονισμού, το οποίο ορίζει ότι οι ουσιαστικοί λόγοι για την έκδοση της απόφασης δήμευσης δεν μπορούν να προσβληθούν ενώπιον δικαστηρίου του κράτους εκτέλεσης.

28 Με βάση τα προεκτεθέντα, το Visoki kazneni sud Republike Hrvatske (ποινικό εφετείο της Δημοκρατίας της Κροατίας) διερωτάται εάν αντιτίθεται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 2018/1805 και στο άρθρο 47 του Χάρτη η αναγνώριση απόφασης δήμευσης που εκδόθηκε στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας στην οποία το θιγόμενο πρόσωπο κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 10, του κανονισμού:

- δεν κλήθηκε να συμμετάσχει σε όλα τα στάδιά της·
- δεν ενημερώθηκε σχετικά με το δικαίωμά του για πρόσβαση σε δικηγόρο καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας· και
- δεν έλαβε το πλήρες κείμενο της δικαστικής απόφασης που περιείχε την απόφαση δήμευσης σε γλώσσα που να κατανοεί, παρά μόνον αποσπάσματα της εν λόγω δικαστικής απόφασης, και δεν άσκησε έφεση κατά της απόφασης που του επιδόθηκε κατ' αυτόν τον τρόπο.

VII Προδικαστικά ερωτήματα:

1. Περιλαμβάνεται στην έννοια της «διαδικασίας για ποινικό αδίκημα που μπορεί να οδηγήσει σε δήμευση περιουσιακών στοιχείων και χωρίς ποινική καταδίκη», σύμφωνα με το άρθρο 2, σημείο 3, του κανονισμού 2018/1805, και η ποινική διαδικασία που καταλήγει στην έκδοση αθωωτικής απόφασης;

2. Περιλαμβάνεται στην έννοια της «διαδικασίας για ποινικό αδίκημα που μπορεί να οδηγήσει σε δήμευση περιουσιακών στοιχείων και χωρίς ποινική καταδίκη», σύμφωνα με το άρθρο 2, σημείο 3, του κανονισμού 2018/1805, και η ποινική διαδικασία που καταλήγει στην έκδοση αθωωτικής απόφασης, στην οποία περιέχεται απόφαση δήμευσης περιουσιακών στοιχείων ως προϊόντων άλλου εγκλήματος από εκείνο για το οποίο εκδόθηκε η αθωωτική απόφαση, και στη διάπραξη του οποίου δεν συμμετείχαν οι κατηγορούμενοι, αλλά πρόσωπο σε βάρος του οποίου δεν απαγγέλθηκαν κατηγορίες;

3. Αντιτίθεται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 2018/1805 και στο άρθρο 47 του Χάρτη η αναγνώριση απόφασης δήμευσης που εκδόθηκε στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας στην οποία το θιγόμενο πρόσωπο κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 10, του κανονισμού:

- δεν κλήθηκε να συμμετάσχει σε όλα τα στάδιά της·
- δεν ενημερώθηκε σχετικά με το δικαίωμά του για πρόσβαση σε δικηγόρο καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας· και
- δεν έλαβε το πλήρες κείμενο της δικαστικής απόφασης που περιείχε την απόφαση δήμευσης σε γλώσσα που να κατανοεί, παρά μόνον αποσπάσματα της εν λόγω δικαστικής απόφασης, και δεν άσκησε έφεση κατά της απόφασης που του επιδόθηκε κατ' αυτόν τον τρόπο;

Ζάγκρεμπ, 4 Οκτωβρίου 2023

[...]

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ